

NASTEREA UNEI NOI OMENIRI
Drunvalo Melchizedek
Transmisiune live - 26 mai 2010 -

– partea a I-a –

Mayasii mi-au spus si ei ca au trait in Atlantida si avem documente care atesta faptul ca si ei au trait acolo, cu foarte multi ani in urma. Conform unor documente istorice din Toronto, in timpul eruptiilor vulcanice, ei se urcau pe vase si plecau din locurile de bastina, catre Yucatan. Desi acest lucru s-a intamplat cu foarte multa vreme in urma, ei inca isi mai amintesc si astazi ca provin de acolo. Si exista oameni in viata care isi amintesc, si de la ei primim cea mai mare parte a acestor informatii.

Acelasi lucru se intampla si cu vechii egipteni care au trait in aceasta zona. Stiu ca astfel de date nu apar in istoria noastra, dar aceasta este o alta poveste, pe care o voi aborda alta data; dar ei au fost aici, in Marele Canion.

Dar, revenind la Atlantida, acesta a fost o perioada din istoria omenirii, in care ne-am dezvoltat o constiinta de un nivel foarte inalt – un nivel dincolo de orice ne-am putea imagina despre omenire.

Noi am trait acolo si puteam invinge legile gravitatiei, puteam levita si ne puteam deplasa in moduri, dupa cum am spus, greu de crezut. Atinseseram niveluri inalte de constiinta. Cu toate acestea, exista doar un grup mic de oameni – probabil mai putin de o mie – care aveau acest nivel atat de inalt. Majoritatea oamenilor aveau un nivel de constiinta aproximativ similar cu cel pe care il avem noi acum.

Iar intre aceste categorii de oameni care traiau in Atlantida – cei obisnuiti si cei cu o constiinta foarte elevata – erau mayasii, care purtau si atunci acelasi nume (iar ei isi amintesc acest lucru). Ei erau cei care intermediuau comunicarea intre acele niveluri foarte inalte de constiinta si oamenii obisnuiti. Ei erau preotii si le talmaceau oamenilor obisnuiti din Atlantida, prin intermediul ceremoniilor, ceea ce spuneau cei care formau acel grup mic de fiinte extrem de evolute.

Pentru multa vreme, totul a mers foarte bine, pana ce o cometa a venit din spatiu si aproape a lovit tarmurile vestice ale Atlantidei, care sunt acum tarmurile estice ale SUA. Cometa s-a rupt in trei bucati – si acest lucru a fost demonstrat stiintific – s-a prabusit in ocean si a facut trei gropi imense, chiar la marginea Atlantidei. Iar bucatile s-au imprastiat peste tot, pe tarmul estic al SUA de astazi si in apele oceanului din acea zona. Aceasta catastrofa a destabilizat continentul si l-a lasat la marginea unui imens abis. 4.000 de ani mai tarziu, sau cu 13.000 de ani inainte de vremurile noastre, s-a produs o alta schimbare a polilor, iar continentul nu a putut rezista acelei schimbari si s-a scufundat in ocean.

Dar acei oameni cu o constiinta foarte inalta stiau foarte bine ce urma sa se intample, stiau cu 200 de ani inainte, ca Atlantida urma sa se scufunde si erau pregatiti pentru acest lucru.

In timpul pregatirilor, un grup foarte mic dintre acestia – care, probabil, au fost prost calauziti, sau din oricare alt motiv – au construit o piramida uriasa din piatra, care se afla acum in adancurile oceanului. Iar in interiorul piramidei, ei au construit o tehnologie noua pentru noi, numita Merkaba, care putea inconjura fiintele umane sau stancile sau orice altceva.

Scopul lor nu era foarte bun – ei urmarind, de fapt, controlul asupra Atlantidei si, probabil, asupra intregii lumi.

Trecuse mult timp de la construirea acelei piramide, pe care nu au stiut foarte bine cum sa o faca, cand au pierdut controlul asupra ei si totul a devenit groaznic. Au fisurat separatia dintre dimensiunea a 3-a de a 4-a. Au expus fiintele umane la un nivel de constiinta pentru care nu erau pregatite si au permis ca fiinte din alte niveluri de existenta sa vina aici. A fost dureros, un imens dezastru, care a durat cativa ani atlantieni – perioada in care oamenii erau cu totii bolnavi si au suferit ingrozitor.

Grupul de fiinte foarte evolute a decis ca trebuie sa faca ceva, s-au conectat cu Galaxia noastra si au cerut permisiunea sa actioneze – lucru foarte rar intalnit, cata vreme nivelul de constiinta evolueaza numai in mod natural. Ei au primit permisiunea sa faca ceva pentru a ne readuce la nivelul nostru original de constiinta. Ideea este ca, de fapt, nu trebuie sa te intersectezi cu alte forme de constiinta, ci trebuie sa le lasi in pace, iar tot ce urmeaza sa faci sa se desfasoare in mod natural. Atingand acel nivel, ni s-a permis sa facem ceva foarte neobisnuit.

Asadar, erau trei barbati care au devenit forta suprema in acest context si care faceau parte din grupul fiintelor foarte evolute care stiau ca vom cadea, ca nivelul nostru de constiinta va scadea. Ei sunt cei care au proiectat, au conceput un plan, o idee despre modul in care ni se putea reda ceea ce pierduseram.

Ei erau Chikutet, Ra si Ararat, care erau Maestri Inaltati nemuritori. Ei traiau din vremuri stravechi, iar oamenii ii pomenesc si astazi.

Ei au incercat sa se abata putin de la regulile universului – lucru care uneori era posibil, iar alteori nu. Atunci cand nu era posibil, oamenii trebuiau sa o ia de la capat, si sa treacă prin mii de ani de evolutie.

Ei au inceput procesul care avea drept scop sa ne redea constiinta, prin realizarea unei constructii. Au facut aceasta constructie intr-o anumita zona din Atlantida acelor vremuri, aleasa din anumite motive, despre care voi vorbi mai tarziu. Este vorba despre Egipt, iar constructia respectiva era Marea Piramida egipteana, pe care au construit-o inainte de scufundarea Atlantidei. Era mult mai mult decat o constructie, era un reper pentru intregul sistem – reper despre care vom mai vorbi.

Insa, dupa cum spun ei, ea a fost construita cu ajutorul constiintei, foarte rapid, in cateva ore. Si mai incredibil este faptul ca piramida a fost construita de sus in jos, de la pietrele din varf, la cele de la baza.

Atunci cand i-am prezentat guvernului egiptean aceasta informatie, s-a crezut ca sunt nebun, dar au verificat pietrele si au descoperit ca cele din varf erau mai vechi decat cele de la baza. Nu aveau nicio explicatie pentru aceasta evidenta bizara si nu au avut argumente cu care sa ma contrazica.

Marea Piramida nu a fost singura constructie cu ajutorul careia marii Maestri voiau sa ne redea nivelul de constiinta; acesta era doar inceputul. De fapt, era vorba de o combinatie de piramide, temple, situri sacre si biserici, tot felul de constructii, impreuna cu munti, lacuri si rauri acordate in aceasta retea, pe tot cuprinsul Pamantului.

Prin aceste constructii se urmarea schimbarea modului in care functiona Pamantul. Interesant in legatura cu aceste constructii este faptul ca ele au fost cladite pe parcursul a 13.000 de ani – dar intreaga structura a fost creata in doar cateva ore.

Ei le construiau la nivelul constiintei din cea de-a 4-a dimensiune si le aduceau jos, in cea de-a 3-a dimensiune. Constructiile au fost realizate efectiv de catre diferite triburi, cum erau mayasii din Yucatan; sau triburile din China sau Japonia. Japonia are sute de piramide in insulele sale, sau din Tibet sau Mongolia. Mongolia are unele dintre cele mai uimitoare piramide de pe Pamant, care sunt foarte putin cunoscute.

Ele au reprezentat inceputurile unei stiinte stravechi si se stiu putine lucruri despre o stiinta numita geomantie.

Erau mii de constructii in intreaga lume. Construirea piramidelor, a templelor si a tuturor acestor structuri, peste tot in lume, era, de fapt, o forma de geomantie. Geomantia foloseste pietre, stanci, cristale s.a., pentru a schimba energia Pamantului.

Iar aceste constructii, care erau asezate in locuri foarte precise, schimbau fluxul interior de energie al Pamantului (si ma refer la energiile create de vulcani, de presiunea placilor tectonice, de liniile geopatice, de tot felul de structuri interne), dar si fluxul superior, de deasupra Pamantului.

Prin miscarea unor pietre masive (cum era Marea Piramida) in locuri stabilite cu precizie, era posibil sa schimbi cursul acestor energii.

De asemenea, ele schimbau cursul energiilor de deasupra Pamantului.

In acest fel, se crea o noua retea de constiinta – reteaua pe care noi am pierdut-o in Atlantida, in timpul „caderii” despre care vorbeste Biblia (de la un nivel inalt al constiintei, la nivelul scazut la care se afla acum constiinta noastra).

Ei puteau influenta, schimba si crea o noua constiinta, pe care sa ne-o dea inapoi. Fara aceasta retea de constiinta care inconjoara intreaga planeta nu vom reusi niciodata sa atingem niveluri mai inalte de constiinta si nu ne vom putea intoarce la nivelul originar al constiintei. Este imposibil!

A fost nevoie de milioane si milioane de oameni, care au taiat stancile si le-au plasat in diferite locuri special alese. Si a fost nevoie de 13.000 de ani pentru a realiza acest tip de geomantie si pentru a crea o intreaga retea in spatiu, in jurul Pamantului, pentru ca noi sa ne putem transforma in prezent.

Daca mergem cu 110 ani in urma, cam pe la inceputul secolului al XX-lea, atunci se credea ca sunt cca. 30 de milioane de specii pe Pamant. A fost nevoie de 4,5 – 5 miliarde de ani, pentru ca cele 30 de milioane de specii sa se dezvolte si sa traiasca pe Pamant.

Dar, in acesti ultimi 110 ani, din cauza nivelului scazut al constiintei, noi am ucis aceste specii. Aproape jumatate din viata de pe planeta a fost exterminata, a disparut si, probabil, nu va mai aparea niciodata.

Daca nu vom reveni la nivelul originar de constiinta, se vor petrece unul sau doua fenomene. Si aproape toate triburile indigene cu care am stat de vorba, din intreaga lume, sunt de acord cu acest lucru: daca nu reusim, de aceasta data, sa revenim la nivelul de constiinta originar, vom ucide aceasta planeta, distrugand viata din acest loc.

Acum, depinde de voi – de noi toti – sa ne amintim acest pericol iminent si sa ne schimbam in noi insine.

Trebuie sa intelegem ca fiecare dintre aceste specii care au pierit avea un camp electromagnetic, geometric, unic, ce se

extindea in jurul intregului Pamant. Si fiecare dintre aceste specii era absolut unica. Presupunand ca ar fi existat numai doua insecte pe Pamant, ele nu ar fi putut trai fara o retea a constiintei care inconjura planeta doar pentru ele, iar geometria retelei ar fi reflectat exact geometria corpului lor.

Dintre cele 15 milioane de specii care au mai ramas astazi pe Pamant, 3 sunt fiinte umane diferite, care percep realitatea in mod diferit.

Primii sunt aborigenii, oamenii originari de pe Pamant, aborigenii din Australia – si sunt doua grupuri in lume. Iar ei sunt inca legati de retea originara a omenirii.

Apoi, este cea de-a doua retea, despre care nu stim prea multe lucruri.

La nivelul nostru de constiinta industrială, forma este rombic-tetraedrica – o combinatie intre icosaedru si dodecaedru, conectate intr-un unghi foarte aparte.

SUA a fost prima care a descoperit aceasta forma in jurul lumii; Rusia a facut si ea numeroase descoperiri in legatura cu aceasta, dar nimic nu este sigur, totul fiind tinut in secret.

Ceea ce stim este ca aceasta retea se intersecteaza in anumite locuri. Foarte interesant este faptul ca majoritatea bazelor militare din lume si din SUA sunt plasate exact in aceste puncte de intersectie. De ce? Fiindca ei stiu ca aceasta este retea constiintei intregii planete, iar daca o pot controla, atunci pot controla intreaga omenire. Si este clar ca de mult timp se desfasoara o intensa activitate militara – cam de prin anii `60, cand s-a descoperit existenta retelei.

Acum, este evident ca cea de-a 3-a retea este cea creata de Chikutet, RA si Ararat, cei care au ridicat toate aceste situri sacre, peste tot in lume. Prin aceasta geomantie, ei au format, treptat, aceasta retea; ori de cate ori ridicau o noua constructie, ei ii schimbau putin forma, pana ce au creat reteaua in forma de icosaedru dodecaedric, cele doua forme fiind imbinate printr-un unghi foarte special.

Iar acest lucru a fost descoperit de Rusia si sunt convins ca ei au studiat enorm influenta acestei retele asupra urmatorului nivel de constiinta.

Fara aceasta noua retea, nu ar mai exista evolutie; nimeni nu ar putea evolua mai mult decat nivelul de acum, la un nivel superior de constiinta, daca aceasta retea nu ar fi terminata.

Inainte de aceasta, puteai deveni un Maestru Inaltat, fara sa evoluezi ca o intreaga rasa, la nivelul intregii planete; dar, acum, acest lucru nu mai este posibil.

Referitor la cele trei retele de constiinta, la cele trei moduri diferite de a percepe realitatea, as vrea sa va vorbesc despre Proportia/Numarul/ Sectiunea de aur

[vezi [http://ro.wikipedia.org/wiki/ Sec%C5%A3iunea_de_Aur](http://ro.wikipedia.org/wiki/Sec%C5%A3iunea_de_Aur)] care este ceva ce se regaseste in toate formele de viata. Viata incearca intotdeauna sa atinga acest nivel de perfectiune.

Constiinta este relatia dintre un patrat si un cerc. Iar cand perimetrul patratului si circumferinta cercului sunt egale, aceasta este proportia de aur. Dar, noi ajungem aici in etape.

Reteaua aborigenilor este foarte apropiata de proportia de aur; nu este perfecta, dar este foarte apropiata de aceasta. Reteaua din mijloc, in care ne aflam chiar acum, nu este nici macar pe aproape de proportia de aur. Este ridicol de departe de aceasta.

Este evident ca nu suntem in armonie cu natura; de aceea distrugem planeta.

Venim aici, stam putin, iar apoi plecam la un alt nivel, fiindca la acest nivel al constiintei punem in pericol orice forma de viata, intrucat nu suntem conectati cu natura.

Urmatorul nivel la care vom merge este mult mai armonios decat cel al aborigenilor. Este o constiinta mult mai apropiata de constiinta care are proportia de aur, iar daca putem face acest lucru la acel nivel, atunci ne rezolvam toate problemele; toate se vor petrece aproape automat.

Aceasta a doua retea se bazeaza pe ceea ce numim constiinta polarizata. Ea are diferite nume in lume – dar, simplu spus, noi vedem totul in alb sau negru, analizam si judecam fiecare situatie; judecam orice persoana pe care o vedem, ca fiind buna sau rea. Aceasta este natura constiintei polarizate. La un anumit nivel, aceasta este o problema, fiindca ea creeaza ego, iar mintea nu se gandeste decat la ea insasi, nu se gandeste la alti oameni, cu exceptia celor pe care ii iubim sau ne sunt apropiati, dar nu ne pasa de cei care sunt mai departe de noi. Si acesta este nivelul de constiinta la care ne aflam acum. In mod normal, aceste retele de constiinta se creeaza in mod natural. Oamenii au trait sute de mii de ani si au evoluat de-a lungul acestor perioade de timp si, din retea in care se aflau, au creat aceasta retea, in mod automat, printr-un proces natural; dar, intrucat am mai ajuns aici si inainte, ni s-a permis sa o cream, dar in mod artificial, prin construirea de piramide, de structuri si temple, peste tot in lume. Acesta este un mod artificial de a face acest lucru. Si e important sa intelegeti ce se intampla – este vorba de ceva artificial. Prin toate acestea, ni s-a dat o a doua sansa. Este evident ca e artificial. Daca mergem in urma, chiar si in Egipt, ei foloseau piramide acolo – si le foloseau pentru a ridica nivelul de constiinta. Era pur artificial. Si tot ce a urmat in

cei 13.000 de ani a fost artificial, pentru a se ajunge in acest punct.

Dar, odata ce vom reveni la nivelul nostru original de constiinta, toate acestea nu vor mai fi necesare, vom face totul singuri, fara ajutorul nimanui. Vom fi capabili sa mergem inainte.

Ar mai fi nevoie sa explic ceva despre cei trei Maestri – Chikutet, RA si Ararat. Chikutet a fost rege al Atlantidei foarte mult timp. Conform Tablei de Smarald, care a fost scrisa acum 2.000 de ani, el era un Maestru Inaltat, care a trait acolo timp de 52.000 de ani (puteti sa credeti sau nu). Cand a domnit in Egipt, el si-a schimbat numele in Thoth. In Egipt, el a fost scrib, cel care scria istoria. Intrucat traise atat de mult, el avea cunostintele necesare pentru a o scrie, iar tot ce am invatat despre trecut sunt infirmatii care provin de la Thoth. Sotia lui era Seshat. Si ea era scrib si a scris istoria cot la cot cu el. Cred ca toti oamenii ar trebui sa inteleaga ca aproape intreaga istorie moderna a fost scrisa de barbati, iar femeile aveau doar o idee vaga despre ceea ce se intampla. Dar, in Egipt nu era asa. Thoth isi scria ideile, gandurile sau observatiile, iar sotia lui isi scria propriile observatii. Ele nu corespundeau intotdeauna; ei vedeau lucrurile in mod diferit. Erau ca o moneda cu 2 fete, cap si pajura: o fata era barbatul, iar cealalta era femeia; iar, pentru a intelege istoria, trebuie sa ai ambele puncte de vedere – atat masculin, cat si feminin – altfel nu vei avea imaginea completa a ceea ce s-a intamplat.

Acum, trebuie sa mai adaugam o alta piesa la toate acestea, pentru ca lucrurile sa capete mai mult sens. Si aici nu vorbim despre fantezii, ci despre stiinta si matematica. A fost un barbat numit Carl P. Munk, care a descoperit ceva incredibil, pe la sfarsitul secolului trecut. El a descoperit ca, daca te duci la oricare dintre aceste piramide, biserici si temple, oriunde in lume, exista un cod scris in partea exterioara a constructiei; nu trebuie nici macar sa patrunzi inautru. Era vorba de configuratie, modul de aranjare si formele cifrelor. Puteti intra pe website-ul lui, pentru a intelege despre ce este vorba, in detaliu. Aceasta este, de fapt, doar o trecere in revista a muncii sale. Nu voi intra in detalii.

Daca privesti aceste piramide din exterior si daca stii cum sa citești codurile, apar serii de 3 numere, iar aceste 3 numere exprima exact longitudinea si latitudinea rețelei – nu ale celei care este astazi in uz, ci a celei stravechi. Iar pentru a ajunge la precizia acelor numere inscriptionate pe cele 83.000 de constructii, putem presupune ca ei au calculat din spatiu, cu ajutorul satelitilor, al unui fel de GPS-uri, cum avem astazi. Cum au putut face acest lucru?

Iar munca lui Munk a aratat – si acest lucru este adevarat – ca aceste coduri sunt reale si ca, de fapt, ele erau o descriere amanuntita. Dar, pentru a le intelege, trebuie sa stim ceva foarte interesant. Chikitet si Ra si Ararat stiau unde urmau sa fie noii poli si noul ecuador, care este cel de acum. Stiau acest lucru, cam cu 200 de ani inainte ca aceasta schimbare sa aiba loc. Dar au calculat (cum or fi reusit, oare)?

Primul meridian, cel pe care il folosim astazi, nu exista atunci; Marea Piramida era primul meridian. Daca iei Polul Nord si Polul Sud si tragi o linie exact prin varful Marii Piramide, acela este primul meridian al acelu sistem. Si pare logic, intrucat este prima constructie realizata. Iar ea nu a fost construita oriunde in lume, ci exact pe acest meridian al Pamantului. Ei stiau, chiar daca nu puteai gasi acea constructie dintr-un motiv oarecare, iar acea locatie nu s-a miscat decat poate cu cativa inci, de-a lungul a 13.000 de ani. Si mai este ceva interesant in legatura cu munca lui Carl; el a prezentat sistemul sau la Natiunile Unite, cu toate detaliile, cu modul in care acesta lucreaza si modul in care erau conectate toate aceste piramide in intreaga lume, iar ei nu au stiut ce sa faca cu aceste informatii; ele sfidau totul, tot ceea ce omul modern stia despre omul din vremurile stravechi si cum putea fi posibil asa ceva? Dar nici nu puteau nega aceasta realitate, intrucat erau dovezi matematice. Toate aceste informatii au fost ascunse sub pres undeva, pe la Natiunile Unite. Si le-au facut uitate, pentru ca nu se potriveau cu nimic cunoscut.

Acum as vrea sa prezint cate ceva despre descoperirile lui, care s-au dovedit adevarate – si atunci veti incepe sa inteleti. Am

inceput sa dezvolt o baza de coduri bazate pe latitudine si longitudine: grade, minute si secunde, ideea fiind multiplicarea celor 3 numere, intr-unul singur.

Vazand precizia matematica extraordinara a locurilor in care a fost construita aceasta retea, veti intelege ca, datorita acuratetii asezarii acestei retele, formata din 83.000 de situri, peste tot in lume, plasate cu cea mai mare precizie pe suprafata planetei, este clar ca reteaua nu ar fi putut fi realizata de toate acele triburi indigene de mayasi, egipteni, chinezi s.a.m.d. Trebuie sa fi fost vorba de o singura minte, de o gandire unitara, de un plan unic pentru a face acest lucru. Nu exista o alta posibilitate. Iar acest lucru schimba tot intelesul istoriei, tot ceea ce stim despre cine am fost noi inainte si cine suntem acum.

Acum, puteti intelege ce au facut Chikutet, Ra si Ararat. Ei au creat aceste structuri peste tot in lume, pentru a schimba miscarea fluxului interior al energiilor Pamantului, cu ajutorul geomantie. Iar fluxul exterior era si el modificat si au creat, astfel, in mod treptat, acest camp electromagnetic, geometric, care inconjura Pamantul.

Facand acest lucru, ei au re-creat reteaua constiintei noastre, pentru ca noi sa putem evolua. Acesta a fost un dar al iubirii, care arata ca nu suntem singuri in ceea ce priveste constiinta noastra si ceea ce urmeaza sa se intample in lume si ca ei nu ne-au uitat si ne poarta de grija. Acestia sunt strabunii nostri, batranii nostri intelepti, care inca sunt conectati cu noi, acum. Ei cuprind toate culturile si toate nivelurile de viata, familiile din Germania, America sau din Africa de Sud – sau de oriunde altundeva.

Iar transformandu- ne, putem face si noi ceva pentru pentru ei.

– partea a II-a –

Acum, cunoscand contextul si intelegand aceste informatii, va voi spune partea vie a acestei povesti dezvaluite acum in intreaga lume.

A fost nevoie de mult timp pentru ca, de dragul Atlantidei si a ceea ce a urmat, sa inceapa constructia piramidelor, in mod continuu si peste tot in lume, mai ales in primii 6 000 de ani. A durat atat de mult, fiindca in precesiunea echinocțiilor a fost

un punct pe care trebuia sa-l atingem, inainte ca piramidele si toate celelalte sa inceapa sa fie construite pe scara larga, deoarece omenirea nu se afla la un nivel la care sa poata face asa ceva. Dar, in cele din urma, dupa 6 000 de ani, eram pregatiti.

Asadar, piramidele au inceput sa fie construite peste tot, in Thailanda, Japonia, Yucatan, Guatemala, in America de Sud, in Rusia, pretutindeni si, pe masura ce ele erau create, ori de cate ori aparea una noua, reseaua electromagnetica din jurul Pamantului capata, din ce in ce mai mult, o forma geometrica ce se apropia de cea necesara pentru ca noi sa ne putem conecta cu ea, ca fiinte vii.

Lucrurile au progresat pana, sa spunem, in urma cu 65 de ani, imediat dupa cel de-al doilea razboi mondial. Alte fiinte au inceput sa se implice in ceea ce faceam noi.

La numai un an de la sfarsitul primului razboi mondial, in 1946, nave spatiale au aparut peste tot in Europa, in fiecare baza militara de acolo, aproape fara nicio exceptie. In iunie 1947 au aparut nave spatiale in fiecare baza militara din SUA.

De unde stiu? Fiindca exista documente istorice, pe care majoritatea oamenilor nu le-au vazut si care dovedesc veridicitatea acestor fapte.

Iar acest lucru deschide o alta cale, fiindca acum extraterestrii au inceput sa se implice in realizarea acestei retele, alaturi de Maestrii Inaltati.

Prin anii '60, am inceput sa vedem cercuri in lanuri in Anglia, dar nu numai in lanurile de grau, ci au aparut si cercuri formate in gheata, care erau uriase si era evident ca nimeni nu pasise pe acolo. Ele erau perfect sapate in gheata. In prezent, s-au descoperit mii de astfel de cercuri.

Apoi, s-au descoperit cercuri formate de copaci, in Canada, care nici ele nu puteau fi facute de catre oameni.

Si stim de la Colin Andrews ca circa 80% din cercurile din lanuri e posibil sa fi fost facute de oameni, dar celelalte 20% nu sunt facute de oameni – cel putin nu de oameni asemenea noua.

Aceasta era o noua forma de comunicare care a aparut in lume. Era o forma importanta de comunicare, dar nici pana astazi mesajele transmise nu au fost intelese pe deplin.

Prin anii '80, a inceput sa se manifeste un alt fenomen, pe care multi dintre voi l-au observat si, probabil, si-l amintesc. Prin 1983-1984, pana in 1991-1992, peste tot in lume erau oameni care stateau in stare de meditatie, meditau si aveau capacitatea de a intelege energiile subtile.

In meditatiile lor launtrice, li se spunea sa ia un cristal, cu care sa mearga intr-o piramida sau intr-un templu, sa programeze acel cristal intr-un anumit fel si sa il lase acolo.

Estimam ca circa 150 000 de oameni au fost implicati in acest proces. Si, ori de cate ori cineva facea acest lucru, se ducea, sa zicem, la Chichen Itza, in Mexic, si plasa acolo un mic cristal, intr-un anumit loc, care-i fusese indicat in meditatie, acest lucru influenta foarte putin energia geomantiei acelui spatiu, fapt care corecta geometria retelei de deasupra Pamantului.

Probabil ca in acest fel au fost plasate circa un milion de cristale si acest lucru a avut un efect important asupra armonizarii retelei de deasupra Pamantului. Prin anul 1989 – si acest lucru a fost documentat de oameni cu care am lucrat – reseaua era corespunzatoare, din punct de vedere geometric, unui icosaedru intr-o anumita relatie cu un dodecaedru pentagonal, iar energia se misca si curgea prin aceste forme, pentru intaia oara – dar nu era perfecta; inca mai erau unele probleme, fiind necesare anumite corectii.

Pe la jumatatea anilor `90, exista un mic grup de oameni – probabil mai putini de 100; mai degraba 70 sau 80 – care erau experti in energiile subtile. Iar eu faceam parte din acest grup, dar mai erau si altii foarte importanti pentru aceste niveluri. Noi am fost indrumati sa mergem la anumite piramide si sa facem modificari foarte bine definite. Nu era vorba neaparat de modificari la nivelul retelei sau al energiilor piramidelor, cat, mai degraba, despre corectii ce trebuiau aduse la nivelul energeticii Pamantului. Indigenii care traiau in zonele respective facusera anumite lucruri in vietile lor, care creasera distorsiuni in corpul energetic al Pamantului.

A trebuit sa mergem in New Mexico, la tribul Anastazi, pentru a face corectii ale distorsiunilor cauzate de actiunile sangeroase ale acestui popor, de-a lungul istoriei. Impreuna cu mayasii din Guatemala si Bolivia, am facut o ceremonie dupa ceremonie, pentru a rezolva problemele ramase in urma a ceea ce facusera ei, cu mult timp inainte.

Am fost si in Peru, la incasi, dar, apropo, noi eram invitati in acele locuri si nu apaream ca din senin, spunand: „Hei, noi vrem sa facem ceva pe aici!”.

De fiecare data, oamenii din zonele respective ne cereau sa venim acolo, iar noi acceptam intotdeauna. Iar ei stiau exact ce anume si de ce faceam noi acele ceremonii.

Ni s-a transmis faptul ca samanii ne cer sa mergem in Peru. Cand ne-au vazut, ei nu numai ca ne-au acceptat prezenta, dar au analizat relatia noastra energetica cu Mama Pamant: noi eram cei de care aveau nevoie!

Si de fiecare data era la fel: nu avea importanta ce anume spuneam, Mama Pamant vorbea pentru noi. Am trecut toate acele teste si am inceput sa facem corectiile necesare.

Am mers si in Noua Zeelanda. Exista un material video foarte bun, filmat acolo, pe care il vom prezenta in curand, pentru a vedea si voi cum se desfasoara, in realitate, astfel de lucruri.

Apoi, am scris o carte, „Sarpele de lumina”, care descrie interactiunea mea si a oamenilor cu care lucrez cu aproape 1 000 de triburi indigene din America de Nord si de Sud. Este vorba cam despre aceleasi energii ale timpului, despre care vorbesc mayasii, cu precesiunea echinocțiilor din ultimii 13 000-6 000 de ani. Sarpele de lumina vorbeste despre energia Kundalini a Pamantului, care se deplaseaza din muntii vestici ai Tibetului, pana in muntii din nordul statului Chile. Acesta a fost un eveniment istoric extraordinar, pe care aproape nimeni de pe Pamant nu il

cunostea. Iar energia Kundalini a Pamantului vine din centrul Pamantului, cautandu-si locul. Ea seamana foarte mult cu un sarpe si de aceea se numeste „Sarpele de lumina”. Ea se misca peste tot in lume, in fiecare zona de pe Pamant, apoi isi gaseste un loc si se incolaceste in interiorul Pamantului, ramanand acolo pentru urmasorii 13 000 de ani.

Iar aceasta energie este Kundalini. Ea ii trezeste pe oamenii din zona respectiva, ei devenind invatatori ai lumii – asa cum s-a intamplat in ultimele mii de ani, cand ea s-a asezat in India si Tibet.

Acum, Kundalini s-a mutat in Anzi, iar aceste energii vor trezi sufletele chilienilor, argentinienilor, peruvienilor si ale celor care traiesc in tari precum Columbia, Brazilia sau Ecuador.

Dar aceasta energie s-a deplasat si prin muntii vestici, deasupra oceanului din zona polineziana, in insulele estice ale Moreei, pana departe, in Noua Zeelanda. A avut loc o noua trezire si s-a manifestat o energie spirituala absolut noua, pe care lumea nu a cunoscut-o niciodata.

Iar aceasta energie s-a deplasat in Chile in anul 2002. In 2003 sau la sfarsitul lui 2002 m-am dus in Chile, in muntii chileni, pentru a trai direct aceasta energie. Dar nu am putut simti nimic. Eram foarte derutat si nu intelegeam de ce nu simteam absolut nimic. M-am intors acasa si am asteptat un an, un an si jumatate, apoi m-am reintors acolo. Si din nou nu am simtit nimic. Si nu intelegeam, fiindca stiam ca energia era acolo.

Erau 112 triburi, care stateau in cerc, asteptand sosirea energiei. Darnu se intampla nimic, iar eu nu mai intelegeam nimic.

Apoi, am primit o invitatie de la Rapanui, un trib care traieste in Insula Estica a Chile-ului. Ei doreau sa mergem cu ei, pentru a participa la o ceremonie. A urmat o alta invitatie, de la regina Insulelor polineziene, care era cea mai importanta femeie din Polinezia. Ea ne-a invitat in insula Moreea, care este Polul Sud al acestei retele. Reteaua constiintei avea o cale de acces prin Moreea.

Polul Nord si Polul Sud ai retelei sunt puncte foarte importante. Polul Nord este exact in zona Marii Piramide, la o distanta de 2 km, distanta insignifianta comparativ cu imensa suprafata a Pamantului. Apoi strabate Pamantul si nu iese direct prin ocean, cum s-ar parea, ci exista o usoara curbura si, de aceea, iese printr-o insula numita Moreea. Acolo se afla Polul Sud al retelei si tocmai acolo ne invitasе regina polineziana. Asa am inceput o noua calatorie.

Dupa cum fusesem instruiti, trebuia sa aducem in acel loc oameni din intreaga lume, care urmau sa o reprezinte. Nu-mi aduc aminte exact cate tari au fost reprezentate; cred ca vreo 16-17; erau vreo 50-55 de oameni, de pretutindeni.

Ne-am intalnit cu totii in partea de est a insulei, in scopul de a face un fel de geomantie asupra Pamantului. Am fost intampinati de oamenii din tribul Rapanui, care, inainte de a discuta cu noi sau a incepe sa faca ceva, ne-au spus ca urma sa participam la o initiere, la o ceremonie care urma sa conecteze mai strans inimile noastre, pentru a putea lucra impreuna.

Aceasta era o straveche ceremonie, in care iti scoteai hainele si ti se desenau diferite semne pe corp. Apoi, ei incepeau ceremonia cu fiecare dintre cei de acolo, iar noi am inceput sa interactionam in cadrul acesteia. Dupa aceea, am mancat impreuna cu ei si ne-am conectat, astfel incat sa putem continua procesul initiatic.

Am petrecut un timp acolo, obisnuindu-ne cu energiile si cunoscandu-i mai bine pe oameni, ascultandu-i pe Rapanui cum ne spuneau ceea ce nu spusera nimanui, de sute de ani, despre orasele lor subterane si despre tunelurile lor. Astfel, am aflat de ce ne aflam acolo: trebuia sa facem o corectie. Am inteles abia cand am inceput sa facem ceremonia de corectie.

Ei ne-au dus in zona impadurita, spunandu-ne ca acolo trebuia sa aiba loc ceremonia, si, dupa ce am facut tot ce ne-au cerut sa facem, ghidul mi-a explicat scopul acestei ceremonii, care era legat de populatia Rapanui.

Intr-un anume timp, Rapanui isi distrusesera toti copacii, ramasesera fara hrana si au inceput sa se manance intre ei, devenind canibali. Iar canibalismul pe care l-au practicat pe acea insula s-a raspandit in toate insulele polineziene. Legat de canibalism, ceea ce trebuia sa corectam era iertarea. Prin acea ceremonie, ei trebuiau sa fie iertati si trebuiau sa se ierte pe ei insisi – deci sa se corecteze geometria retelei de deasupra insulei in care ne aflam, astfel incat fluxul energetic sa inceapa sa se miste, cu adevarat, prin acea zona.

Atunci cand Rapanui m-au dus la acea ceremonie, facand tot ritualul cu hainele, asezarea de cristale si toate aranjamentele premergatoare procesului ceremonial, abia atunci am inteles pe deplin rostul acelei ceremonii.

Si este important sa intelegeti acest lucru: Kundalini Pamantului nu functiona din cauza acestei distorsiuni, care era exact deasupra retelei de deasupra insulei.

Fuseseram trimisi acolo de catre Maestrii Inaltati, care nu voiau ca energia Kundalini sa inceapa sa functioneze inainte ca reseaua constiintei sa se nasca. Ei trebuiau sa lucreze impreuna, astfel incat sa puna Kundalini la locul ei, dar acolo exista o fisura si a fost nevoie de sase ani pana cand reseaua sa poata fi desavarsita. Atunci a devenit clar de ce ne aflam acolo si de ce faceam acel lucru.

Am inceput ceremonia, o ceremonie cum nu mai vazuseram nicicand, iar Rapanui au spus ca nu mai facusera o astfel de procesiune de cel putin 13 000 de ani. E povestea lor si nu stiu de ce au spus acest lucru.

Ceremonia a inceput sa se desfasoare cu grupul nostru si cu Rapanui, exact in acel loc. Apoi, ceea ce s-a facut a generat iertarea canibalismului, intr-un loc in care energia s-a autocorectat, reseaua s-a format perfect in jurul Pamantului, pentru intaia oara, si am simtit aceasta desavarsire, am simtit in inima mea ca acest lucru chiar s-a intamplat. Cand ceremonia se apropia de sfarsit, s-a intamplat ceva incredibil – ceva ce nu mai vazuseram niciodata: din cer a coborat o energie spiralata de lumina aurie, ce provenea din reseaua unitara, care a coborat ca o tornada – o tornada blanda, ce s-a invartit de jur imprejur, deasupra locului de pe Pamant in care ne aflam.

Fiecare dintre noi a trait experienta in felul sau. Am petrecut mult timp discutand

despre ceea ce se intamplase. Eu am trait un sentiment uimitor. Aveam senzatia ca ma aflu in prezenta lui Dumnezeu; oricum, a unei constiinte extraordinar de inalte. Era relaxant. Fiecare celula din corpul meu era relaxata. Iar acea lumina se rotea in jurul nostru si puteai privi prin acel tunel care ducea sus, in cer. A durat cam zece minute, apoi spirala de lumina s-a retras, intorcandu-se in cer.

Dupa incheierea ceremoniei, am vorbit cu Rapanui si i-am intrebat daca mai vazusera asa ceva. Iar ei au spus ca nu, ca nu stiau ce era acel fenomen. Acum inteleg mai bine, dar atunci nu am inteles. Nu exista nicio referire la asa ceva, in nicio carte de spiritualitate, si niciunul dintre cei pe care i-am cunoscut vreodata, niciunul dintre Maestrii mei nu-mi vorbise despre asa ceva.

Ghizii nostri ne-au spus ca trebuie sa ne grabim, ca trebuia sa fugim. Trebuia sa ne facem bagajele si sa zburam cu avionul in Tahiti, cat mai repede, pentru a asista la nasterea retelei. Era ca un copil caruia ii iesise capul si urma sa se nasca intr-un minut.

Deci, trebuia sa fim gata, cat mai repede. Nu era vorba despre noi, ci despre copilul care urma sa se nasca. Si chiar a trebuit sa ne miscam foarte repede – ceea ce am si facut. Am impachetat totul si, in dimineata urmatoare, foarte devreme, am zburat in Tahiti, apoi ne-am imbarcat pe un vapor, indreptandu-ne catre Moreea - care era Polul Sud al acestei retele - pentru a participa la nasterea unei constiinte absolut noi pe Pamant, ceva nemaifaltat pe Pamant. Eu si toti ceilalti eram extrem de emotionati! Iar acum urma sa participam la o alta ceremonie, pe care noi o consideram cea mai sacra ceremonie care s-a petrecut vreodata pe Pamant.

Tahiti este un loc aproape ireal de frumos, cu munti care ating cerul. Este un loc incredibil. Noi veneam din insulele estice, care au un peisaj foarte arid, dar cu care oamenii locului erau obisnuiti. Acum, in acel port din Tahiti, eram fascinati de unul dintre cele mai frumoase peisaje pe care le vazuseram in viata noastra. Eram atat de entuziasmati, incat am inceput sa batem din palme, sa aplaudam frumusetea pura a acelui loc.

Am fost intampinati de niste reprezentanti ai Reginei din Moreea, iar doua zile mai tarziu am fost dusi in fata ei; desigur, nu intregul grup de 54 de oameni, ci doar eu si o femeie pe nume Ruth. Ruth este o nativa maui, din Noua Zeelanda. Ea cunostea limba lor si mi s-a parut persoana potrivita sa ma insoteasca. Regina era o femeie uriasa, cu o inima foarte mare, plina de iubire pura. Ea statea cu spatele cand am ajuns acolo, in scopul de a asista la nasterea acelei noi constiinte pe Pamant si pentru a participa la ceremonia consacrata acestui eveniment.

Alaturi de regina se afla asistenta ei. Ne-au primit cu bratele deschise, ne-au imbratisat si am inceput sa discutam. M-a intrebat unde doresc sa organizez ceremonia. Fara sa ma gandesc prea multi, am spus ca as vrea ca ceremonia sa se desfasoare in centrul insulei. Am spus acest lucru fiindca mai fusesem acolo in anul 1985 si am facut ceremonii cu acelasi trib, ai carui membri ma dusesera in centrul insulei, iar acolo a avut loc acea ceremonie. Daca vreti sa aflati mai multe despre acea ceremonie, puteti citi in cartea mea „Sarpele de lumina”.

Regina m-a privit si mi-a spus ca nu ma poate duce acolo. Am intrebat-o de ce, iar ea mi-a raspuns ca are autoritate peste tot cu exceptia acelei zone si nu poate cere permisiunea de a merge acolo.

Atunci, asistenta ei a sarit in sus si i-a spus: „Tu nu intelegi! Este cea mai importanta ceremonie desfasurata vreodata pe Pamant. Doar da-i permisiunea si vom aranja lucrurile dupa aceea”.

Regina a refuzat sa faca acest lucru si cearta dintre ele a continuat, pe un ton putin agresiv. Apoi, au inceput sa tipe una la alta. Atunci Ruth s-a apropiat de regina, a inconjurat-o cu bratele si i-a vorbit in limba lor, incercand sa o linisteasca. Dar nu a reusit sa faca nimic. Era regina si nu voia sa faca nimic incorect.

Am plecat fara a obtine permisiunea de a face ceremonia in acel loc. M-am intors la hotel, intrigat: Doamne, 13 000 de ani, milioane de oameni, o gramada de bani cheltuiti, 83 000 de constructii ridicate peste tot in lume, ne apropiam de ultimele momente ale infaptuirii acelei minuni, iar doua femei s-au certat si parea ca acea minune nu avea sa se mai intample!

Nu-mi venea sa cred, desi cam asa pareau sa stea lucrurile. Eram intr-un impas.

Am mai stat acolo vreo trei-patru zile, asteptand ca ceva sa se intample.

Apoi, parca din neant, am primit o invitatie de la Regele Polineziei. Numele sau era Papa Mataru si avea vreo 80 de ani. El ne-a chemat sa stam de vorba si a fost extraordinar, pentru ca era posibil sa se intample ceva care sa ne permita sa continuam demersul nostru. Asta deoarece fara permisiune era imposibil sa realizam asa ceva. Era absolut necesar ca polinezienii sa colaboreze cu noi, sa facem ceremonia impreuna. Era nevoie ca intreaga lume sa fie alaturi de ei – iar noi reprezentam lumea.

Regele ne-a cerut o intrevvedere. Era dupa-amiaza si am luat-o din nou pe Ruth cu mine, fiindca vorbea limba polineziana si le intelegea mentalitatea.

Am condus pana la adresa respectiva, unde era resedinta regala, si am mers in spatele gradinii, unde se afla Papa Mataru, asezat pe un scaun vechi, din plastic, inconjurat de familia sa: sotia, copiii si nepotii, care asteptau cu totii venirea noastra.

Aveau niste scaune pregatite pentru Ruth si pentru mine. Am intrat si ne-am plecat capul cu mare respect in fata lui, onorandu-l pentru cine era. El ne-a rugat sa ne asezam. Noi am inceput sa ne prezentam si, in timp ce faceam asta, mi-am dat seama ca isi mijeia ochii, incercand sa ne vada, si am inteles ca nu vedea prea bine. Nici nu putea sa mearga prea bine, pentru ca se vedea ca avea picioarele umflate si langa scaun avea un baston cu ajutorul caruia se putea misca. Asa ca a facut o pauza si apoi a spus: „Apropie-te. Vreau sa te vad.”

Eram asezat cam la trei metri si jumătate distanta de el, asa ca mi-am mutat scaunul la jumătatea distantei dintre noi. M-am asezat si l-am privit. Inca isi mijeia ochii si mi-a spus: ”Nu e bine. Vino mult mai aproape. Nu te pot vedea.” Asa ca l-am ascultat si mi-am mutat scaunul foarte aproape. Eram acum foarte aproape de fata lui. L-am privit si l-am intrebat daca acum ma vedea. Si mi-a raspuns: „Da.

Acum pot vedea”. Si a tacut. Am stat acolo in tacere, asteptand sa faca urmatoarea miscare. M-a privit timp de doua –trei minute si, deodata, intreaga lui fata s-a luminat, a zambit si mi-a spus - citez: „Ah, imi aduc aminte de tine! Tu esti din stele!” si a arat spre ceruri. A spus: „Am asteptat toata viata sa te cunosc. Poti avea orice doresti”. Si atunci, imediat, pentru ca sa nu pierd ocazia, i-am spus ca am vrea sa mergem in mijlocul insulei si sa tinem acolo o ceremonie. Mi-a raspuns: ”Sigur. Poti merge in centrul insulei. Voi aranja totul. Dar eu sunt un om batran, nu pot merge prea bine, nu pot merge pana in mijlocul insulei si imi doresc foarte mult sa particip la aceasta ceremonie. Simt ca trebuie sa fiu si eu acolo. Nu ai vrea mai bine sa o faci aici?”.

Ei bine, e ceva ce nu am spus pana acum. Cu o noapte inainte, avusesem un vis. Daca va puteti imagina reteaia din jurul Pamantului, aceasta are un camp magnetic toroidal care inconjoara planeta, iese pe la Polul Sud si intra pe la Polul Nord, iese prin Moreea si intra prin Egipt. Daca va ganditi, este ca un tub mare, ca un vortex gol pe dinauntru, si eu voiam sa fiu in centrul insulei. Dar in vis am inteles ca acest centru al insulei nu conta, pentru ca interiorul tubului in care trebuia sa ne aflam era mai mare decat insula. Asa ca puteam fi oriunde pe insula – chiar nu conta. Si ce s-a intamplat in visul meu dupa asta a fost ca mi s-a aratat unde urma sa aiba loc ceremonia.

Era un loc foarte special. Ne aflam intr-un golf, acolo unde plaja se curba si puteai vedea tarmul pe partea cealalta. Era o plaja mare, plina de nisip, si mai era si un rau interior, care se varsa in apele golului. Era ca un fel de zid intr-una dintre parti – un zid natural. Am putut vedea toate aceste detalii. Asa ca a doua zi, in timp ce mergeam cu masina impreuna cu Ruth, pe drum spre Papa Mataru, am stat de vorba si am inceput sa ii povestesc visul meu si nu am apucat sa termin ca mi-a spus: „Si eu am avut acelasi vis!”. A terminat ea visul, spunandu-mi exact aceleasi lucruri pe care le visasem si eu. Vazuse exact aceeasi plaja. Si mi-am spus: „Uau! Insemna ca asta trebuie sa facem!”.

Asa ca, atunci cand Papa Mataru a spus: „Nu pot merge in centrul insulei, te rog mult sa o faci aici, acasa la mine, astfel incat sa pot fi impreuna cu tine”, noi eram de fapt pe plaja, dar nu puteam vedea plaja din cauza copacilor. Si eu, si Ruth am sarit in sus si am alergat printre copaci, am iesit amandoi pe plaja si am spus: „Doamne! Asta e locul!”. Si nu exista nicio indoiala, pentru niciunul din noi – era exact ceea ce vazuseram in visele noastre. Stiam ca acolo trebuia sa tinem ceremonia. Asa ca ne-am intors la Papa si i-am spus: „Da, da, da! Aici o vom face.” El s-a bucurat foarte mult si a spus: „Voi fi acolo. Ce bine!”. Urmatoarea noastra intrebare a fost: „Ei bine, tu esti Regele. Cand sa aiba loc ceremonia?”. Pentru ca noi nu stiam. El a spus: „Maine dimineata, la rasaritul soarelui”.

Noi am plecat sa le spunem celorlalti tot ceea ce se intamplase in ziua respectiva. Cand m-am intors la tabara, cineva mi-a dat o scrisoare din Australia. Ii stiam pe expeditori, dar nu mai vorbisem cu ei de multi ani. Ei stiau unde sunt si imi trimisesera scrisoarea aici. Asa ca am deschis scrisoarea si in ea eram informat ca,

in ziua urmatoare, Pamantul, Soarele si Luna se vor alinia si ca va fi o eclipsa de Luna. Toate astea aveau sa se intample exact in ziua in care urma sa aiba loc ceremonia si umbra Lunii avea sa se astearna exact peste insula Moreea. Mi-am zis ca este uimitor, pentru ca nu planuisem asta. Chiar nu verificasem ce se intampla in ceruri, din acest punct de vedere.

Asa ca acum, stiind toate acestea si stiind ca plaja a fost aleasa cum a fost aleasa, am fost foarte sigur in inima mea ca faceam exact ceea ce trebuia sa facem.

In dimineata urmatoare, la rasarit, ne-am inghesuit cu totii in autobuz, ne-am strecurat prin curtea lui Papa Mataru si ne-am adunat pe plaja, sa ne pregatim pentru ceremonie. Si, exact in clipa aceea, mi-am dat seama ca nu aveam absolut nicio idee despre ce urma sa fac. Nu stiam. Am fost atat de prins in gasirea locului potrivit si cu gestionarea diferitelor energii care erau acolo, incat nu mi-a dat prin cap nici macar o secunda, pana cu cinci minute inainte de ceremonie, ca nu stiam ce o sa fac.

Am cazut cu fata in nisip, ca sa pot sa fiu singur, si am cerut calauzire interioara. Toata scoala mea a fost facuta cu indieni indigeni, urmand felul in care ei vad lucrurile, si acum aveam de-a face cu ceva diferit. Era o ceremonie foarte interesanta, pe care nu o mai vazusem inainte, dar trebuia sa continuu cu ceea ce mi se spunea sa fac. Asa ca le-am spus tuturor sa se duca si sa aduca ceva din apa, ceva din pamant si ceva din aer. Trei obiecte.

Toti s-au dus sa caute si, o jumatate de ora mai tarziu, s-au intors cu ceea ce aveau de adus si am asezat toate obiectele in ordinea succesiva: apa, pamant, aer, apa, pamant, aer... in forma pe care o stiam de la indieni – si anume Roata medicinei. Este un cerc cu un patrat la mijloc, care indica cele patru puncte cardinale.

Ceremonia a inceput sa se desfasoare in moduri pe care nu le mai intalnisem pana atunci. Era ceva asemanator apei sau unor valuri care se succedau, unul mai puternic decat celalalt, pentru ca apoi sa se linisteasca. Energia se misca exact sub aceasta forma. Papa Mataru statea la marginea cercului, in scaunul lui de plastic, pentru ca nu putea sta asezat pe pamant, si privea toate acestea.

In cele din urma, ceremonia s-a incheiat si semnificatia ei era ca Mama Pamant dadea nastere, chiar in acel moment, constiintei unei noi retele, care tocmai se pregatea sa iasa. Sunt anumite lucruri pe care trebuie sa le intelegem, sunt mai multe de spus, dar atunci, in acel moment, tocmai incepea nasterea.

Dupa ce s-a incheiat ceremonia, Papa Mataru m-a chemat la scaunul lui. M-am dus la el si l-am intrebat ce dorea. M-a tras foarte aproape de el, astfel incat nimeni sa nu ne poata auzi, si mi-a spus: „De unde ai stiut cum sa faci ceremonia asta?

Ceremonia a fost foarte exacta si noi am tinut-o in secret, timp de mii de ani. Cum de ai stiut-o?”. Nu i-am putut raspunde. Tot ce am putut face a fost sa il strang in brate. Si, pentru prima data, i-am putut simti inima. Am inteles atunci de ce era Regele polinezienilor. Vreau sa spun ca omul asta avea o inima cat Pamantul. Era incredibil de sensibil la toata viata de pretutindeni. Si am inteles foarte multe in clipa aceea.

Dupa asta am plecat. Lucrarea noastra era infaptuita. Incheiasem ceea ce aveam de facut pe insula si ne-am intors, pregatindu-ne de revenire acasa. O zi sau doua mai tarziu, ne-am intors cu totii in diferitele tari din intreaga lume, in locurile diferite de unde venisem. Si eu m-am intors aici, in Sedona, in Arizona.

In dimineata urmatoare, una dintre participante, Carolina, care mai ramasese pe insula, s-a trezit foarte devreme si a facut o fotografie – o fotografie imposibila. Era o fotografie facuta de la aproximativ noua metri si in ea se vedea Roata medicinei pe Pamant si deasupra ei, plutind in aer, o stea de lumina, foarte stralucitoare, in cinci colturi. Aparatul a putut sa o surprinda foarte usor. Arata mai degraba ca o stea de mare cu cinci colturi. Colturile erau rotunjite. S-au mai facut fotografii si trei saptamani mai tarziu. Oamenii apucasera sa treaca pe acolo, trecusera si valurile pe deasupra, se vedeau obiectele imprastiate peste tot, dar steaua inca plutea in aer... Trei saptamani mai tarziu, ceea ce este uimitor! Si apoi am primit un telefon de la Papa Mataru.

Moreea este o insula de forma unei inimi. In jurul ei este un recif de corali, in forma de inima. Acolo este o apa dintre cele mai curate si mai frumoase din lume, care era plina de pesti. Arata ca un acvariu natural. Cand am fost acolo in 1985, stateam cate sase ore pe zi in acest „acvariu”, inotand printre pesti. Inotam de-a dreptul printre ei. Cand am fost de data aceasta, mi-am luat doi dintre copii cu mine si asteptam cu nerabdare sa ii bag in apa si sa le arat toti pestii. Le-am spus ca este de necrezut. Ne-am pus etichete si mastile si am sarit in apa. Nici urma de pesti. Erau doi-trei la 10 m departare unii de ceilalti. Disparusera. Dupa spusele lui Papa Mataru, in urma cu 15 ani toti pestii murisera.

Ei bine, in dimineata urmatoare ceremoniei, dupa cum ne-a spus Papa Mataru la telefon, pentru prima data in 15 ani, intregul golf in care fusesem s-a umplut cu pesti tropicali! Si pentru el acesta era un semn din parte Mamei Pamant ca tot ceea ce facuseram cu o zi inainte fusese corect, era adevarat si se intamplase cu adevarat. Am fost entuziasmat sa aud, sa vad si sa stiu asta.

Asa ca, atunci cand m-am intors in Sedona, la aceste stanci rosii, m-am gandit ca totul se incheiase. Dar, in meditatiile mele, atat cu ghizii interiori, cat si cu Mama Pamant, mi-am dat seama, in mod clar, ca mai era de lucru. Nu intelegeam exact despre ce era vorba, dar avea de-a face cu timpul, cu durata. Nasterea la oameni consta in aproximativ noua luni pana cand copilul creste suficient de mult pentru a putea iesi in lume, pentru a se naste. Si cand acest lucru se intampla, nasterea propriu-zisa poate dura oricat, de la o jumatate de ora la o ora sau mai mult.

La nasterea acestei retele a constiintei, lucrurile s-au petrecut similar modului in care se naste viata. Numai ca a durat 13 000 de ani, in loc de noua luni. E o mare diferenta in timp. Si in loc de o ora, necesara pentru ca nasterea sa aiba loc, este vorba despre un ciclu lunar, este vorba despre 27 de zile si ceva de la declansarea nasterii si pana cand copilul iese cu totul. Asa ca mi s-a spus ca mai aveam de facut o ceremonie, aici. Am facut-o, nu foarte departe de locul in care stam acum. Ce a fost foarte interesant, la aceasta noua ceremonie – si ce m-a uimit foarte mult – a

fost ca am facut ceremonia si, tocmai cand o incheiam, Soarele, Pamantul si Luna s-au aliniat din nou si a avut loc o alta eclipsa de Luna, chiar deasupra Sedonei, chiar deasupra locului in care ma aflam. Nimeni nu planificase asa ceva. Am ramas mut, pentru multa vreme.

Dar asta nu are nimic de-a face cu fiintele umane – este ceva la nivel planetar. Aici e vorba despre planete si despre sori si stele. Este ceva la un nivel mult mai inalt decat al oricaruia dintre noi si s-a intamplat intr-un mod foarte exact. Asa ca, dupa ce s-a facut respectiva ceremonie, lucrarea a fost incheiata. Mai am doar un amanunt despre care vreau sa va vorbesc, si atunci veti intelege cat de mare importanta au toate acestea pentru voi, ca si pentru toata lumea pe care o cunoasteti si pentru toata lumea de pe aceasta planeta.

Ultimul lucru pe care doresc sa vi-l spun are de-a face cu constiinta Melchizedec. Ceea ce stim este ca, atunci cand o retea sau o planeta trece prin acest gen de experienta, prin care reteaua se naste, inainte de nasterea propriu-zisa totul poate fi pierdut. Iar daca acest lucru se intampla, rasa care se afla pe planeta respectiva trebuie sa inceapa totul de la capat. Trebuie sa inceapa de la zero si sa ia totul de la capat, ceea ce nu este un lucru bun. Poate dura sute si sute de mii de ani pana cand se revine la acel moment anume.

Dar mai stim si ca, atunci cand o retea se naste, cand capata viata, cand se conecteaza la Pamant si devine functionala, nu a existat niciun incident in toata viata de oriunde, de la inceputul Creatiei si pana acum, care sa o opreasca din drum.

Asa ca, atunci cand vedem ca acest lucru se intampla – asa cum s-a intamplat in februarie 2008 – stim ca noi, ca rasa umana, am reusit. Stim ca putem trece mai departe, la nivelul urmator al constiintei. Nu mai e vorba de „poate” – stim cu siguranta! Asa ca, acesta este un moment extraordinar in viata, pe care sa il sarbatorim – doar ca majoritatea oamenilor nu il inteleg inca. Pentru ca timpul cosmic este atat de lent, din februarie 2008 pana acum inseamna ca acest copil nu are doi ani – are cam un minut de viata. Este nou-nout!

Asadar, ceea ce urmeaza sa se desfasoare in viitor se va intampla foarte curand. Probabil ca, dupa spusele mayasilor si ale tuturor celorlalte triburi, se va petrece intre acum si cel tarziu 2015. Nimeni nu stie cand. Cred ca nu stie chiar nimeni. Oricine ar fi ei. Pentru ca numai Mama Pamant stie cand se va intampla.

Dar am reusit! Asa ca, voi, cei care urmariti acest mesaj, intelegeti ca **ATI REUSIT. VOI VETI TRECE LA UN ALT NIVEL AL CONSTIINTEI, AFLAT DINCOLO DE ORICE ATI PUTUT VISA PANA ACUM. SE VA INTAMPLA!**

Si vreau sa va multumesc. Va multumesc pentru ca ati avut incredere in voi insiva, ati crezut in voi insiva si ati avut curajul de a va continua lucrarea spirituala, in orice conditii. Stiu ca familia voastra a incercat sa va opreasca, pentru ca nu avea niciun rost pentru ei, intr-o lume „normala”. Dar, va multumesc foarte mult pentru tot ceea ce ati facut in viata voastra ca sa faceti din acest lucru o realitate. Noi toti vom fi impreuna foarte curand, pe un alt nivel al existentei – si atunci ne vom

intalni altfel. Asa ca, va multumesc de la inima la inima!

Va multumesc pentru vietile voastre si pentru tot ceea ce ati facut in viata voastra!

Material preluat de la: www.editura-foryou.ro